ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 25 (754) ● Пятніца, 12 верасня 1969 г. ● Цана 2 кап. ● Год выдання XXII

БАЛГАРСКІ НАРОД УРАЧЫСТА І РАДАСНА АДЗНАЧЫЎ 25 ГАДАВІНУ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ. РАЗАМ З БАЛГАРСКІМІ СЯБРАМІ СВЯТКАВАЛІ ГЭТУЮ ЗНАМЯНАЛЬНУЮ ДАТУ НАРОДЫ САВЕЦКАГА САЮЗА І ІНШЫХ САЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ КРАІН. ЮБІЛЯРУ БЫЛІ ПРЫСВЕЧАНЫ УРАЧЫСТЫЯ СХОДЫ, ЦІКАВЫЯ ВЫСТАЎКІ, ШМАТЛІКІЯ ЛЕКЦЫІ І ГУТАРКІ

СЕННЯ СТАРОНКІ НАШАЙ ГАЗЕТЫ РАСКАЗВАЮЦЬ АБ КВІТНЕЮЧАЙ БАЛГАРЫІ, ЯЕ ВЯЛІКІХ ПОСПЕХАХ.

МАТЭРЫЯЛЫ ПАДРЫХТАВАНЫ АДДЗЯЛЕННЕМ ТАВАРЫСТВА САВЕЦКА-БАЛГАРСКАЙ ДРУЖБЫ БДУ.

САФІЙСКАМУ УНІВЕРСІТЭТУ

ІМЯ КЛІМЕНТА АХРЫЦКАГА З ВЫПАДКУ 25-ГОДДЗЯ ПЕРАМОГІ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ У БАЛГАРЫІ

ДАРАГІЯ СЯБРЫ!

Шматтысячны калектыў Беларускага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна сардэчна вітае і горача віншуе прафесараў і выкладчыкаў, студэнтаў і аспірантаў, навуковых супрацоўнікаў з выпадку 25-й гадавіны сацыялістычнай рэвалюцыі ў Балгарыі.

У жыцці кожнага народа ёсць даты, якія знамянуюць сабой пачатак новага этапу ў яго гістарычным развіцці. Менавіта такой датай для брацкага балгарскага народа з'яўляецца дзень 9 верасня 1944 года, які залатымі літарамі ўпісан ў трынаццацівяковую гісторыю Балгарыі. У гэты дзень працоўныя масы пад кіраўніцтвам партыі камуністаў, пры дапамозе Савецкай Арміі атрымалі поўную перамогу над фашызмам і сталі на шлях сацыялістычнага развіцця.

За мінулыя чвэрць стагоддзя ў Балгарыі адбыліся карэнныя сацыяльна-эканамічныя змены. Народная Рэспубліка Балгарыя ператварылася ў развітую сацыялістычную дзяржаву з квітнеючай сельскай гаспадаркай, перадавой навукай і культурай. Балгарскі народ можа ганарыцца сваімі поспехамі ў галіне вышэйшай адукацыі. У 26 вышэйшых навучальных установах краіны вучыцца звыш 80 тысяч студэнтаў, што ў восем разоў больш, чым у буржуазнай Балгарыі. Па ліку спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй Балгарыя займае адно з першых месц у свеце.

Сафійскі універсітэт імя Клімента Ахрыцкага стаў буйнейшым цэнтрам развіцця навуковых даследаванняў і падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў, кроўна звязаных са справай сацыялізма і камунізма.

Калектыў нашага універсітэта шчыра радуецца вашым поспехам, дарагія сябры! У знамянальны дзень 25-й гадавіны сацыялістычнай рэвалюцыі ў Балгарыі мы жадаем вам, усяму брацкаму народу шчасця, новых перамог у сацыялістычным будаўніцтве.

Няхай мацнее і квітнее непарушная брацкая дружба савецкага і балгарскага народаў!

Рэктар акадэмік АН БССР А. Н. СЕЎЧАНКА.
Сакратар парткома дацэнт Т. Я. ДУДАРАВА.
Старшыня мясцкома дацэнт А. А. ГАЛАЎКО.
Сакратар камітэта камсамола М. Д. ЦІВА.

Горача, з букетамі кветак сустракалі сябры байцоў ударнага працоўнага семестра, якія вярнуліся ў сцены роднага універсітэта. Фота М. Нечыпарэнкі.

Першая лекцыя, напэўна, самая цікавая для першакурснікаў. Яе з нецярплівасцю чакалі былыя школьнікі, рабочыя, калгаснікі, воіны Савецкай Арміі. Яны пранеслі гэтае чаканне праз нялёгкія экзаменацыйныя выпрабаванні, праз поспехі і няўдачы, ідучы па камяністых сцежках навукі.

На здымку: былыя ваеннаслужачыя, а цяпер студэнты вячэрняга аддзялення В. Цярэшчанка і А. Ляўко на першай лекцыі ва універсітэце.

Фота М. Нечыпарэнкі.

ВЫСТАЎКІ, ЛЕКЦЫІ, ГУТАРКІ

Лекцыі, гутаркі адбыліся ва універсітэце напярэдадні свята 25-годдзя з дня перамогі сацыялістычнай рэвалюцыі ў Балгарыі. Аб гэтай знамянальнай даце расказвае і кніжная выстаўка, якая нядаўна адкрыта ў чытальнай зале галоўнага корпуса універсітэта. На ёй прадстаўлены маляўніча афармлены кнігі балгарскіх пісьменнікаў і паэтаў, выдадзеныя на рускай і беларускай мовах, артыкулы кіраўнікоў БКП, у якіх расказваецца аб шчырым сяброўстве народаў Савецкага Саюза і Балгарыі. Тут можна знайсці шмат кніг пра мужнага сына балгарскага народа Г. Дзімітрава.

●

Фотавыстаўка «Савецкай Балгарыі 25 год» расказвае аб мінулым краіны, аб вялікіх дасягненнях у навуцы, прамысловасці, сельскай гаспадарцы і мастацтве, аб сённяшніх светлых днях балгарскага народа.

НЕ ЎСЕ ДАСЯГНУЛІ МЭТЫ

Новае папаўненне фізічнага факультэта складае ў гэтым годзе значную лічбу. На першы курс прынята 475 чалавек, з якіх на фізічнае аддзяленне — 275, на радыёфізічнае — 100 і на вячэрняе — 100 чалавек. Перш чым трапіць за студэнцкую парту, першакурснікам давялося пераадолець цяжкі шлях конкурсных экзаменаў. Не ўсе дасягнулі запаветнай мары, наперадзе аказаліся найбольш падрыхтаваныя.

Усяго на фізічны факультэт на дзённае і вячэрняе аддзяленні ў гэтым годзе паступіў 281 чалавек, сярод якіх было 83 медалісты.

Статыстыка паказвае, што на ўступных экзаменах прыкладна 80 працэнтаў атрымалі выдатныя і добрыя адзнакі па фізіцы і толькі каля 4-х працэнтаў — адзнаку нездавальняюча. З 83 медалістаў пацвердзілі свае выдатныя веды 66 чалавек. Высокі працэнт медалістаў, якія вытрымалі экзамен па фізіцы на выдатна, паказвае, што залатыя медалі гэтага года атрымалі сапраўды добра падрыхтаваныя навучэнцы. Некаторыя з медалістаў, якія атрымалі па фізіцы ацэнку добра, працягвалі здаваць экзамены ў агульным конкурсе і, набраўшы па астатніх прафіліруючых дысцыплінах высокі бал, паступілі ва універсітэт.

Глыбокія веды па фізіцы паказалі выпускнікі многіх школ горада Мінска (СШ №№ 10, 50, 60, 61). Адзнакі, якія атрымалі вучні гэтых школ, у большасці адпавядаюць адзнакам у атэстатах, а ў некаторых выпадках аказаліся вышэй школьных адзнак. Гэта гаворыць аб тым, што патрабаванні, якія прад'яўляюцца да вучняў гэтых школ, дастаткова высокія. Добрую падрыхтоўку па фізіцы паказалі выпускнікі і іншых школ рэспублікі. Сярод іх можна адзначыць Н. Рацько (Старобінская СШ), М. Паўлінава (СШ № 15 г. Гродна), Ф. Крылова (Сініцкая СШ, Віцебская вобл.) і многіх іншых. Адказы гэтых абітурыентаў вызначаліся змястоўнасцю і глыбінёй, уменнем прымяняць свае веды ў рашэнні фізічных задач.

Разам з тым многія паступаючыя, якія закончылі сярэднюю школу ў гэтым годзе і нават атрымалі выдатныя адзнакі ў атэстаце, паказалі слабыя веды асноўных паняццяў і законаў фізікі, няўменне рашаць задачы.

Праведзеныя экзамены па фізіцы паказваюць, што агульны ўзровень падрыхтоўкі школьнікаў па гэтаму прадмету ў школах г. Мінска вышэй, чым у сельскіх школах. Асабліва адрознівае сельскіх выпускнікоў амаль поўнае няўменне рашаць задачы па фізіцы. Вызначаецца тэндэнцыя да паніжэння ўмення рашаць задачы і ў гарадскіх школьнікаў.

Дэталёвы аналіз адказаў абітурыентаў на ўступных экзаменах па фізіцы паказвае, што, як і ў мінулыя гады, галоўным недахопам з'яўляецца фармалізм у засваенні значнай часткай вучняў асноўных законаў і паняццяў фізікі. З году ў год абітурыенты паказваюць слабыя веды па такіх раздзелах фізікі, як оптыка і будова атама. Для большасці абітурыентаў начарціць адбітак у плоскім люстры з'яўляецца самым цяжкім пытаннем, на якое яны, як правіла, не адказваюць. Задачы, звязаныя з аптычнымі пабудовамі, не рашаюць.

Пераважная большасць вучняў не ўмее рабіць графічныя пабудовы і асабліва аналізаваць іх, баіцца вычэрчваць схемы, не можа адрозніць формулы, якія выражаюць функцыянальную залежнасць, ад формул, якія ўяўляюць алгебраічны запіс вызначэння фізічных велічынь.

Многія лічаць, што экзамен — гэта латарэя. Але часцей за ўсё гэта можна пачуць ад тых, хто пацярпеў няўдачу на ўступных экзаменах. Экзамен — латарэя і, як правіла, пройгрышная для тых, хто не ведае фізікі. У астатніх выпадках экзамен дастаткова дакладна адлюстроўвае сапраўднае становішча справы.

Хочацца выказаць надзею, што тыя абітурыенты, якія паспяхова «выйгралі латарэю», будуць добра вучыцца і стануць высокакваліфікаванымі спецыялістамі-фізікамі, якіх так чакае наша краіна. У добры шлях, сябры!

А. САРЖЭЎСКІ,
старшыня прадметнай камісіі па фізіцы, загадчык кафедры агульнай фізікі, дацэнт.

Так віталі Савецкую Армію-вызваліцельніцу студэнты Сафійскага універсітэта

КРАСУЙСЯ

Адзін з васьмі помнікаў, узведзеных у Балгарыі ў гонар Уладзіміра Ільіча Леніна, знаходзіцца ў Варне.

ІМЕМ ЛЕНІНА

Ен быў устаноўлены ў 1953 годзе ў прыморскім парку, ад якога пачынаецца праспект Леніна, і з той пары свежыя букеты кветак і вянкі нязменна ўпрыгожваюць яго падножжа. Гэты помнік з'яўляецца копіяй помніка, створанага вядомым балгарскім скульптарам, рэктарам Сафійскай Акадэміі мастацтваў Секулам Крумовым і ўстаноўленага ў 1957 годзе перад уваходам на металургічны завод імя У. І. Леніна ў горадзе Перніку з выпадку 40-й гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Імем Леніна ў сацыялістычнай Балгарыі названы дзесяткі праспектаў і плошчаў, жыллевых комплексаў і школ, буйнейшая вышэйшая тэхнічная навучальная ўстанова краіны, звыш 50 дзяржаўных і кааператыўных земляробчых гаспадарак, а таксама бібліятэкі, клубычытальні і маладзёжныя клубы. Усё гэта з'яўляецца яскравым сведчаннем таго, што балгарскі народ схіляе галаву перад бессмяротнай справай правадыра сацыялістычнай рэвалюцыі і стваральніка першай у свеце дзяржавы рабочых і сялян.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

● НАСЕЛЬНІЦТВ[а] Балгарыі скла[дае] 8.401.000 чалавек [на] 1 студзеня 1969 год[а].

● КОЛЬКАСЦЬ на[ву]ковых інстытутаў і ўс[та]ноў Балгарыі дасяг[нула] 335.

● У 1968—1969 [на]вучальным годзе шк[олы] НРБ наведвалі 1.553.7[..] вучняў. Сярэднія [...] тэхнічныя школы, [...] рэднія прафесіяналь[ныя] тэхнічныя вучылішч[ы,] тэхнікумы закончылі [...] тысячы чалавек. [Гэта] амаль у 5,5 раза бол[ьш,] чым у 1944 годзе.

● У КРАІНЕ на[ліч]ваецца 26 вышэйш[ых] навучальных устаноў, [у] якіх вучыцца 80.2[..] студэнтаў, у той час [як] у 1939 годзе іх б[ыло] 10.169. Па колькас[ці] студэнтаў (на 10 тыс[яч] насельніцтва) Балгар[ыя] займае трэцяе мес[ца,] уступаючы СССР і ЗШ[А].

● У ГАЛІНЕ наву[кі] працуюць цяпер ка[ля] 50 тысяч чалавек, у т[ым] ліку 104 акадэмікі [і] члены - карэспандэнт[ы] акадэміі навук, 539 п[ра]фесараў, 758 дацэнтаў.

ЗАЛАТЫ ВЕК БАЛГАРЫІ

25 год назад, 9 верасня 1944 года, Балгарыя здзейсніла круты гістарычны паварот у сваім развіцці. Працоўныя знішчылі манарха-фашысцкі лад і ўстанавілі народна-дэмакратычную ўладу. Краіна ўступіла на шлях сацыялізма. Яе развіццё стала вызначацца інтарэсамі працоўных мас. Яны атрымалі дэмакратычныя правы і свабоды, якіх ніколі не мелі за ўсю трынаццацівяковую гісторыю сваёй краіны.

Гэтая перамога балгарскага народа была дасягнута дзякуючы рашаючай дапамозе Савецкай Арміі, з'явілася вынікам яго вызваленчай барацьбы пад кіраўніцтвам партыі камуністаў, пад сцягам Айчыннага фронту.

25 год — гэта невялікі тэрмін з пункту гледжання сусветнай гісторыі, але ў гісторыі Балгарыі не было іншага 25-годдзя, роўнага апошняму па суме дасягненняў, не было настолькі значнага руху наперад за такі кароткі тэрмін.

Сацыялізм, вызваліўшы балгарскіх працоўных ад капіталістычнай эксплуатацыі, ператварыў адну з самых адсталых краін Еўропы ў перадавую квітнеючую дзяржаву.

Нашы класавыя ворагі сцвярджаюць, што такі хуткі прагрэс магчымы і ва ўмовах капіталізму. Але няхай яны прывядуць прыклад таго, як адсталая краіна, якой была Балгарыя 25 год назад, ідучы па капіталістычнаму шляху развіцця, змагла за чвэрць стагоддзя ў 5 разоў павялічыць свой нацыянальны даход, у 30 разоў павялічыць аб'ём прамысловай вытворчасці, прадаставіўшы сваім грамадзянам такія правы і свабоды, як гэта зрабіла сацыялістычная Балгарыя.

Захад не верыў у жыццёвасць сацыялізма ў Балгарыі. «Балгары ўмеюць харчавацца марамі», — сцвярджала буржуазная прэса. Але дасягненні невялікага па колькасці, але гордага і працавітага балгарскага народа аказаліся лепшай агітацыяй за сацыялізм. Балгарыя сёння — гэта адна з 25 дзяржаў свету, якія вырабляюць больш мільёна тон сталі ў год. За дзесяць дзён у Балгарыі выпускаецца столькі прамысловай прадукцыі, колькі выпускалася за ўвесь 1939 год.

Народная Рэспубліка Балгарыя падтрымлівае гандлёвыя адносіны са 102 краінамі. Наменклатура ўзаемных паставак толькі паміж Балгарыяй і Беларуссю складае звыш 120 назваў. Прадукцыя машынабудавання складае 27 працэнтаў экспарту Балгарыі. А 25 год назад было іншае: краіна імпартавала нават швейныя іголкі, цвікі і шпількі. Народная Балгарыя замяніла плуг і драўляныя сохі на трактары, камбайны, грузавікі, падвоіла прадукцыю сваёй сельскай гаспадаркі. Па тэмпах росту сельскагаспадарчай вытворчасці яна апярэдзіла ЗША, Францыю, ФРГ.

У буржуазнай Балгарыі 1.350.000 чалавек не ўмелі чытаць і пісаць. Цяпер вучыцца каля 2 мільёнаў чалавек, або кожны чацвёрты жыхар Балгарыі.

«Сацыялізм стаў залатым векам развіцця балгарскай эканомікі, культуры, павышэння дабрабыту народа»,— гаворыцца ў адозве ЦК БКП, іншых партый і арганізацый краіны да балгарскага народа з выпадку 25 гадавіны сацыялістычнай рэвалюцыі. Нават амерыканскі часопіс «Ньюсуік» пісаў: «Спроба камуністаў ператварыць гэты сялянскі адсталы народ у індустрыяльнае грамадства завяршылася значнымі поспехамі. Сацыялістычны лад ліквідаваў непісьменнасць, краіна поўнасцю электрыфікавана, і фактычна відаць эканамічны цуд у Балгарыі».

Здзейсніўшы «эканамічны цуд», сацыялізм даў Балгарыі трывалае міжнароднае становішча. Народная Рэспубліка Балгарыя праводзіць знешнюю палітыку, накіраваную на захаванне і ўмацаванне пазіцый сацыялізма, на ўмацаванне і захаванне міру ва ўсім свеце, палітыку добрасуседства і супрацоўніцтва.

Адносіны паміж НРБ і СССР з'яўляюцца ўзорам і прыкладам перайманя для іншых народаў. У 1944 годзе балгары сустракалі рускіх салдат не агнём кулямётаў, а хлебам і соллю, як салдат-вызваліцеляў. А сёння, як гаварыў Л. І. Брэжнеў, «калі б нас запыталі, што такое сацыялістычны інтэрнацыяналізм, мы б адказалі: паглядзіце на нашы адносіны паміж Балгарыяй і Савецкім Саюзам. Гэта і ёсць сацыялістычны інтэрнацыяналізм у сапраўднасці».

На вачах усяго свету за чвэрць веку балгарскі народ непазнавальна змяніў сваю краіну. За гэты час ён перанёс пэўныя цяжкасці і радасць перамог, каварства ворагаў і вернасць сяброў, праявіў мужнасць і працоўны гераізм, выйшаў са стану адсталасці і галечы. Зразумела, і зараз ёсць яшчэ некаторыя нявырашаныя праблемы і цяжкасці. Але факты яскравай мовай гавораць аб тым, што запавет Г. Дзімітрава дасягнуць за 15—20 год таго, чаго іншыя народы ў іншых умовах дасягалі за цэлае стагоддзе, працоўнымі Балгарыі выкананы.

Балгарскі народ упэўнена ідзе па выбранаму ім шляху да новых гістарычных перамог.

В. СІНІЦА,
аспірант кафедры новай і навейшай гісторыі.

У ГОСЦІ ДА СЯБРОЎ

У гэтыя дні ў Сафій[скім] універсітэце гасцяць м[ашы] студэнты-філолагі. Яны [па]ехалі на азнаямлен[чую] творчую практыку па[д кі]раўніцтвам дацэнта кафе[дры] рускай савецкай літара[туры] С. А. Лысенка.

Філолагаў чакаюць [цікა]выя сустрэчы і гутаркі, [экс]курсіі па гарадах і [сё]лах братняй краіны. Яны па[бы]ваюць у Варне, Вялікае [Тыр]нава, Плоўдзіве і іншых [га]радах, пазнаёмяцца з по[спе]хамі балгарскага народ[а ў] будаўніцтве сацыялізма, [агля]ледзяць гістарычныя і к[уль]турныя помнікі.

Але паездка ў Балгары[ю —] гэта не толькі экскур[сія.] Ад'язджаючы, нашы [сту]дэнты захапілі з сабой [пад]рыхтаваныя лекцыі і да[кла]ды па самых розных тэ[мах.] Яны будуць прачытан[ы ў] групах Сафійскага уні[версі]тэта. Гэта дасць магчым[асць] балгарскім студэнтам [па]авалодаць рускай мо[вай,] шырэй пазнаёміцца з тв[ора]мі савецкай літаратуры. [Бу]дуць прачытаны нашымі [сту]дэнтамі і даклады па ле[нін]скай тэматыцы, а такс[ама] лекцыі, прысвечаныя 25-[гад]дзю вызвалення Бал[гарыі] ад фашысцкіх захопнікаў.

ЗЯМЛЯ ЦУДОЎНАГА НАРОДА

Геаграфічны факультэт нашага універсітэта падтрымлівае цесныя сувязі з многімі універсітэтамі сацыялістычных краін. Нярэдка гэтыя навуковыя і проста сяброўскія адносіны выліваюцца ў сумесныя работы, узбагачаюцца выданнем новых прац у галіне фізічнай і эканамічнай геаграфіі.

Асабліва трывалыя сувязі мы падтрымліваем з Балгарыяй, з Сафійскім універсітэтам імя Клімента Ахрыцкага, з кафедрамі фізічнай геаграфіі Балгарыі і кантынентаў, з прафесарам І. Хрыставым і іншымі. Існуюць таксама сувязі з географамі Балгарскай Акадэміі навук, з прафесарам В. Велевым.

Мы абменьваемся групамі студэнтаў, якія выязджаюць на практыку. Да нас прыязджаюць балгарскія вучоныя з лекцыямі, а мы з гэтай мэтай наведваем Балгарыю. Акрамя таго, дэканам нашага факультэта Н. Т. Рамаюўскім, прафесарам В. Велевым і аўтарам гэтых радкоў была напісана кніга «Беларусь», выдадзеная на балгарскай мове ў выдавецтве «Навука і мастацтва» ў Сафіі. Гэтым жа каштоўка да выдання ў Мінску навукова-папулярнай кніжкі «Балгарыя—наш друг».

Аднак у гэтым артыкуле мне ў сувязі з вялікім святам балгарскага народа хочацца расказаць аб прыродзе гэтай краіны, а галоўнае, аб людзях, з якімі мы сустракаліся і працавалі, знаходзячыся ў яе межах.

Балгарыя невялікая дзяржава: па тэрыторыі яна ўдвая менш Беларусі, але па колькасці насельніцтва яны амаль роўныя.

Прырода Балгарыі даволі разнастайная. На поўнач да Дуная размешчана нізінна-раўнінная частка краіны. З захаду на ўсход яе перасякаюць горныя ланцугі Стара Планіны і Срэдна Горы, а на паўднёвым захадзе размешчан самы высокі масіў Рыла-Радоп.

На ўсходзе тэрыторыя Балгарыі абмываецца водамі Чорнага мора, а ў сярэдзіне краіны раскінулася некалькі ўрадлівых катлавін, якія працягнуліся ланцужком ад Чорнага мора ў глыбіню. У адной з такіх катлавін размешчана сталіца Балгарыі, старажытны горад Сафія.

Стару Планіну перасякае домы з іх Шыпкінскі—вечны помнік доблесці рускіх воінаў, якія вызвалілі Балгарыю ад шматвяковага турэцкага рабства. Тут рускія воіны і балгарскія апалчэнцы стаялі насмерць у час руска-турэцкай вайны 1877—1878 гадоў.

Бачылі б вы, з якой любоўю, як беражна захоўваюцца магілы загінуўшых у гэтай вызваленчай вайне. На самым высокім месцы перавала стаіць помнік, а да яго ад шашы падымаюцца каменныя лесвіцы амаль у 1000 ступенек. Калі мы ішлі да гэтага помніка, разам з намі да яго падымаліся школьнікі, якія прыехалі з далёкіх сёл і гарадоў. Нам сказалі: балгарскія рабяты бываюць тут амаль кожны дзень, яны выхоўваюцца ў духу павагі і любві да савецкіх братоў.

У Фракіі (па-балгарску Тракія) знаходзіцца адзін з буйнейшых гарадоў Балгарыі—Плоўдзіў. Ён вядомы сваімі штогадовымі кірмашамі. Горад гэты незвычайнай прыгажосці і размешчан на шасці ўзгор'ях. Раней тут было сем узгор'яў, але адзін з іх выкарысталі для пабудовы дамоў. На адным з

каму салдату, узведзены ў гонар вызвалення Балгарыі ад гітлераўскіх захопнікаў. Гэты помнік назвалі «Алёша». Кожны вечар да яго падымаюцца сотні і тысячы гараджан адпачыць пасля працоўнага дня, прычым, адпраўляючыся да яго, жыхары горада звычайна з нейкай асаблівай цеплынёй гавораць: «Пойдзем да Алёшы».

Мы праехалі амаль усю краіну. Перасеклі яе з захаду на ўсход ад Сафіі да Бургоса і Варны на Чорным моры, а з поўначы на поўдзень — ад Стара Планіны да Рылскага манастыра, і ўсюды мы сустракалі добрых, сардэчных людзей.

У Рылскім манастыры нам паказалі яго ваколіцы, першую балгарскую школу, касцяніцу, у якой захоўваюць чарапы загінуўшых балгар у часы турэцкай няволі і, канешне, сам манастыр. А жылі мы ў былых манашскіх келлях. У музеі манастыра захоўваюцца шматлікія скарбы балгарскай культуры.

Наогул, помнікі культуры ў Балгарыі захоўваюцца умела і беражліва.

У дні, калі брацкі балгар-

давіну з дня вызвалення ад нямецкіх фашыстаў, калі ён узнімае здравіцу ў гонар Савецкага Саюза і іншых народаў, у гонар дружбы савецкага і балгарскага народаў, якая праверана вякамі, хочацца пажадаць верным балгарскім сябрам новых поспехаў і дасягненняў у сацыялістычным будаўніцтве, вялікага шчасця і далейшага росквіту нашай дружбы і ўсебаковага братэрскага супрацоўніцтва.

В. ЗАУРЫЕУ,
прафесар.

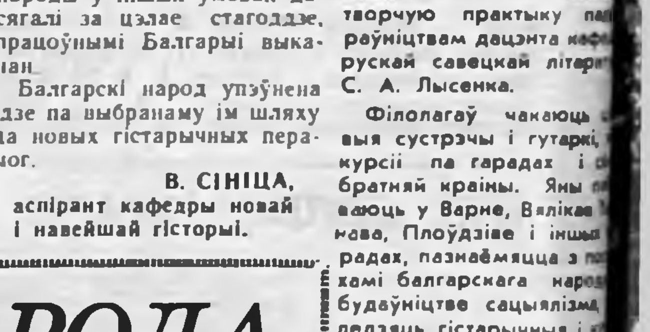

Пантэон змагароў за свабоду народа ў прыморс[кім]...

І Ў ШЧАСЦІ ЖЫВІ!

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

● У БАЛГАРЫІ дзейнічаюць у цяперашні час 39 тэатраў (замест 13 у 1939 годзе). Асаблівай папулярнасцю карыстаюцца 5 тэатраў оперы і балета. Практычна ва ўсіх населеных пунктах краіны ёсць самадзейныя тэатральныя, харавыя і эстрадныя калектывы.

● ЦЭНТРАМІ культуры ў балгарскай вёсцы з'яўляюцца клубы-чытальні. Іх колькасць за 25 гадоў павялічылася з 2.453 да 4.200.

● К КАНЦУ 1968 года ў краіне налічвалася каля 5 тысяч сельскіх бібліятэк, якія мелі 14 мільёнаў тамоў. А ўсяго кніжны фонд 11 тысяч бібліятэк краіны налічвае 40 мільёнаў тамоў.

● У БАЛГАРЫІ выходзяць 719 газет з гадавым тыражом 698.777.000 экземпляраў.

МІНСК—САФІЯ

Даўняе сяброўства звязвае калектывы Беларускага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна і Сафійскага універсітэта імя Клімента Ахрыцкага.

Навуковыя кантакты паміж імі ўстанавіліся яшчэ ў ліпені 1926 года, калі з Сафійскага універсітэта праз Усесаюзнае таварыства культурных сувязей за мяжой быў атрыманы штогоднік агранамічнага факультэта (т. I—III). Праўда, у гады буржуазнага ладу ў Балгарыі гэтыя сувязі насілі эпізадычны характар.

Пасля ўстанаўлення народна-дэмакратычнага ладу сувязі паміж нашымі універсітэтамі значна пашырыліся. Ужо ў сакавіку 1945 года сапраўдны член АН БССР А. Р. Жэбрак выступіў у Сафійскім універсітэце з лекцыямі аб развіцці сельскай гаспадаркі ў Савецкім Саюзе. Наладжваецца абмен навуковай і вучэбнай літаратурай паміж універсітэцкімі бібліятэкамі.

Новы этап у сяброўскіх сувязях Мінскага і Сафійскага універсітэтаў пачаўся ў снежні 1966 года, калі паміж імі было падпісана пагадненне аб навуковым супрацоўніцтве. У адпаведнасці з ім шырока практыкуюцца паездкі прафесараў і выкладчыкаў, аспірантаў і студэнтаў у Балгарыю і Беларусь, ажыццяўляецца абмен навуковай прадукцыяй. Сяброўскія сувязі ўстанавіліся паміж грамадскімі арганізацыямі.

Для вывучэння вопыту арганізацыі навуковага працэсу і чытання лекцый у Сафійскім універсітэце пабывалі рэктар БДУ імя У. І. Леніна акадэмік А. Н. Сеўчанка, прарэктар універсітэта, загадчык кафедры педагогікі, член-карэспандэнт АПН СССР С. А. Умрэйка, дэкан гістарычнага факультэта, загадчык кафедры гісторыі СССР П. З. Савачкін, член-карэспандэнт АН БССР У. П. Платонаў, дацэнты М. П. Халімановіч, А. А. Галаўко, В. М. Цімафеева, Д. Б. Мельцар і іншыя.

У сваю чаргу Мінск наведалі былы рэктар Сафійскага універсітэта акадэмік Дз. Косеў, дэкан фізічнага факультэта, прафесар М. Барысаў, дэкан геаграфічнага факультэта, прафесар М. Іванаў, дацэнт кафедры навуковага камунізма Й. Йотаў і іншыя.

Прафесары Сафійскага універсітэта А. Мілчаў, С. Русакіеў, дацэнт Х. Несцераў прынялі актыўны ўдзел у IV канферэнцыі гісторыкаў-славістаў, якая праходзіла ў Мінску. З цікавым дакладам на канферэнцыі, прысвечанай 60-годдзю з дня выхаду кнігі У. І. Леніна «Матэрыялізм і эмпірыякрытыцызм», выступіла кандыдат філасофскіх навук І. Апосталава.

Сафійскі універсітэт аказвае дапамогу ў падрыхтоўцы маладых спецыялістаў па гісторыі Балгарыі і балгарскай філалогіі, а Беларускі універсітэт — у падрыхтоўцы аспірантаў па фізіцы і біялогіі.

Студэнты-хімікі Сафійскага універсітэта праходзілі вытворчую практыку ў лабараторыях нашага універсітэта, у ходзе якой здалі лабараторны практыкум па электроннай мікраскапіі і высокамалекулярнай дынаміцы. У сваю чаргу студэнты нашага універсітэта праходзяць практыку ў Сафіі.

Многія выкладчыкі нашага універсітэта займаюцца балгарскай праблематыкай. Прафесар М. Р. Ларчанка напісаў шэраг работ, прысвечаных славянскім літаратурным узаемасувязям. Аб беларуска-балгарскіх літаратурных сувязях пісалі дацэнты В. М. Цімафеева і Л. Я. Цімашкова. У прыватнасці, у зборніку «Кастрычнік і мастацкая літаратура», падрыхтаваным выкладчыкамі філалагічнага факультэта, змешчан артыкул В. М. Цімафеевай «Дружба — асвечаная Кастрычнікам (Беларуска-балграскія літаратурныя сувязі)».

Вялікую работу па папулярызацыі балгарскай літаратуры ў Беларусі правёў дацэнт Н. С. Гілевіч. Яму належыць вялікая работа ў выданні анталогіі балгарскай паэзіі «Ад стром Балканскіх» і зборніка балгарскіх апавяданняў «Скарб». За перакладчыцкую дзейнасць Прэзідыум Народнага сходу НРБ узнагародзіў Ніла Сямёнавіча Гілевіча ордэнам Кірылы і Мяфодзія І ступені.

Некалькі гадоў ва універсітэце працуе кафедра славянскай філалогіі. Яе члены не толькі выкладаюць балгарскую мову, але і паспяхова працуюць у галіне балгарскай філалогіі. Выкладчык Б. Норман абараніў кандыдацкую дысертацыю па балгарскай мове.

На гістарычным факультэце дацэнт Д. Б. Мельцар працуе над тэмай «Савецка-балгарскія адносіны (1917—1945 гг.)». Ён напісаў кнігу «Сацыялістычнай Балгарыі — 20 год», шэраг артыкулаў: «Да пытання аб прызнанні Балгарыяй Савецкай Расіі (1920—1923 гг.)», «Савецка-балгарскія адносіны (1931—1934 гг.)», «Барацьба Савецкага Саюза за прадухіленне акупацыі Балгарыі гітлераўскай Германіяй» і іншыя. Сумесна з дацэнтам П. З. Савачкіным Д. Б. Мельцар падрыхтаваў працу аб дружбе і супрацоўніцтве беларускага і балгарскага народаў.

Аспірант кафедры новай і навейшай гісторыі В. І. Сініца працуе над кандыдацкай дысертацыяй «Руска-балгарскія адносіны ў канцы XVIII—пачатку XIX стагоддзяў».

Загадчык кафедры дзяржаўнага права і савецкага будаўніцтва дацэнт А. А. Галаўко працуе над пытаннямі аб выкарыстанні ў Народнай Рэспубліцы Балгарыі вопыту калгаснага будаўніцтва ў нашай краіне, аб дзейнасці народных Саветаў.

З кожным годам сяброўства і супрацоўніцтва братніх універсітэтаў пашыраецца. У канцы 1969 года для чытання лекцый у Сафійскі універсітэт выедуць сапраўдны член АН БССР Ф. Д. Гахаў і доктар філалагічных навук І. Я. Навуменка.

Зноў, як і ў мінулым годзе, у госці да студэнтаў хімічнага факультэта БДУ прыехала група балгарскіх юнакоў і дзяўчат. А ў Балгарыю выехала група студэнтаў філалагічнага факультэта.

На святкаванне 25-годдзя сацыялістычнай рэвалюцыі ў Балгарыі па запрашэнню рэктарата і грамадскіх арганізацый Сафійскага універсітэта імя Клімента Ахрыцкага выехала дэлегацыя Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна у саставе прарэктара універсітэта, члена-карэспандэнта АН БССР Л. В. Валадзько, дэкана падрыхтоўчага факультэта М. К. Гарбачова.

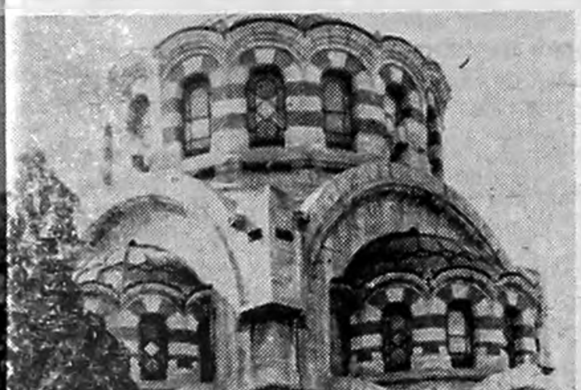

●

Шматлікія гістарычныя і культурныя помнікі Балгарыі прыцягваюць увагу турыстаў.

НА ЗДЫМКУ: беларуская дэлегацыя ў час знаходжання ў Балгарыі.

●

ГЕРОЙ ШЫПКІ БЕЛАРУС КАНСТАНЦІН ВІКЕНЦЕВІЧ ХРУЦКІ СЯРОД БАЛГАРСКІХ ПІЯНЕРАЎ.

●

Старонка гісторыі

АД САХІ ДА ТРАКТАРА

Кааператыўны рух у Балгарыі мае багатую гісторыю. Яшчэ пры буржуазным ладзе на тэрыторыі Балгарыі па ініцыятыве камуністаў і прагрэсіўных дзеячоў, пад уздзеяннем масавай калектывізацыі ў СССР ствараліся вытворчыя сельскагаспадарчыя кааператывы або вытворчыя сельскагаспадарчыя аддзелы пры крэдытных або спажывецкіх кааператывах, у сутнасці і прынцыпах якіх былі сацыялістычныя элементы.

Аб гэтых складаных, багатых па зместу і супярэчлівых этапах развіцця балгарскага сялянства расказваецца ў глыбока змястоўнай манаграфіі «Зараджэнне і развіццё кааператыўнага земляробства ў Балгарыі», якая выйшла ў Народнай Рэспубліцы Балгарыі ў канцы 1968 года. Яе аўтары — не толькі тэарэтыкі, але і актыўныя ўдзельнікі прагрэсіўнага кааператыўнага руху ў Балгарыі да народна-дэмакратычнай рэвалюцыі 9 верасня 1944 года. Цяпер адзін з аўтараў — Стаян Сюлемезаў з'яўляецца старшынёй Цэнтральнага кааператыўнага саюза НРБ.

Работа напісана на вялікім архіўным і даведніцкім матэрыяле, а таксама на аснове апытання жывых удзельнікаў кааператыўнага руху і асабістых назіранняў аўтара. Асноўная яе частка прысвечана аналізу арганізацыі і дзейнасці сельскагаспадарчых кааператываў да 9 верасня 1944 года.

Напярэдадні рэвалюцыі ў Балгарыі налічвалася 29 кааператыўных земляробчых гаспадарак, якія былі створаны па ініцыятыве камуністаў і прагрэсіўна настроеных асоб.

Каштоўныя жывыя людзі, піянеры прагрэсіўнага кааператыўнага земляробчага руху, абаронцы інтарэсаў народа. Раскрываецца роля Камуністычнай партыі Балгарыі ў стварэнні і абароне гэтых кааператываў.

Вялікае ўздзеянне на кааперыраванне аказаў вопыт правядзення калектывізацыі ў СССР. Ленінскі дэкрэт аб зямлі, рашэнні XV з'езда нашай партыі, асобныя кнігі і брашуры аб калектывізацыі ў СССР завозіліся на тэрыторыю Балгарыі і актыўна распаўсюджваліся. Пад уплывам ленінскіх ідэй у 1928 годзе ў сяле Страладжа Ямбалскай акругі ўзнік земляробча-вытворчы кааператыў «Пачатак», які аб'ядноўваў 53 бядняцкія гаспадаркі. 12 мая 1928 года быў прыняты статут гэтага кааператыва. На тытульным лісце статута напісана: «Адзін за ўсіх і ўсе за аднаго! Выратаванне дробных сельскіх гаспадарак—у калектыўнай апрацоўцы зямлі на машынным пачатку».

А вось яшчэ адзін цікавы прыклад. У сяле Весялінава Ямбалскай акругі ў музеі сельскагаспадарчага кааператыва беражна захоўваецца першы савецкі трактар маркі «ХТЗ», які быў адпраўлены за мяжу. Яго набылі ў 1940 годзе на кірмашы ў г. Варна члены кааператыва, створанага камуністамі ў 1938 годзе. На трактары металічнымі літарамі напісана: «Кастрычніцкая рэвалюцыя, г. Адэса». На кожным лемеху плуга адліта чырвоная зорка. Камуністы, якія купілі трактар, спецыяльна гналі яго сваім ходам ад Варны да сяла Весялінава. На ўсім шляху за трактарам ішлі тысячы ўсхваля-

Як адзначаецца ў рэцэнзуемай кнізе, удзел СССР у 1940 годзе ў міжнародных кірмашах аказаў вялікі агітацыйны ўплыў на развіццё кааператыўнага руху ў Балгарыі. У савецкіх павільёнах ярка дэманстраваліся поспехі калгасаў і саўгасаў. Балгарскія сяляне актыўна наведвалі савецкія павільёны, ажыўлена каменціравалі ўбачанае і прапагандавалі яго ў сваіх сёлах.

Пасля перамогі рэвалюцыі ў Балгарыі паўсталі пытанні сацыялістычных аграрных пераўтварэнняў, якія цяпер з поспехам здзейснены. Не могуць не выклікаць захаплення перамены, якія адбыліся ў балгарскай вёсцы. Да 1962 года былі поўнасцю калектывізаваны сялянскія гаспадаркі. Усе кааператывы электрыфікаваны, механізаваны многія працаёмкія работы. Краіна поўнасцю забяспечвае сябе хлебам і іншымі прадуктамі, а таксама экспартуе вялікую колькасць гародніны і садавіны ў іншыя краіны.

Змянілася аблічча балгарскай вёскі, якая ўжо нагадвае гарадскія пасёлкі. З 1945 па 1965 гады палова сельскіх дамоў была пабудавана занава. Гэта стала магчымым толькі ў выніку перамогі кааператыўнага ладу ў вёсцы.

Савецкі народ ганарыцца поспехамі балгарскіх сяброў і жадае новага росквіту ў будаўніцтве сацыялізма.

Кніга «Зараджэнне і развіццё кааператыўнага земляробства» раскрывае яркія старонкі гераічнай барацьбы балгарскага сялянства пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі за сваю светлую будучыню.

Ніл ГІЛЕВІЧ.

Усебалгарскае харо

Ці бачыў хто, як светлым маем
І верасні̇ёваю парой
Грыміць, віхурыць за Дунаем
Усебалгарскае харо?

Спачатну ўдарыць бубен гулкі,
Дуда зальецца на ўвесь дух,
І вось на плошчу з вузкай
вулкі
Танцораў вырвецца ланцуг.

Ля маўзалея Дзімітрова
Ён пачынае нарастаць.
Глядзіш — і стужкі каляровай
Канца і краю не відаць.

Ужо танцуе ўся Сафія—
Што крок, што момант —
весялей,
І, як магутная стыхія,
Харо расходзіцца далей.

Адным крылом ідзе да Рылы,
Другім — у Добруджу вядзе,
Тупоча, гухнае, што сілы,
І не спыняецца нідзе.

Па ўсёй Балгарыі віецца
Стракатым поясам жывым —
Мільёны ўбрала і не рвецца
У рытме радасным адным!

Кружы, харо, каб чутна стала
На цэлы свет! Каб на зямлі,
Дзе многа слёз, а ўцехі мала—
Чаму? — задумацца змаглі.

Кружы нястомна і заўзята,
Кружы на шчасце, на дабро,
Усенароднае, як свята,
Усебалгарскае харо!

ВЯДОМЫ БАЛГАРСКІ КУРОРТ «ЗАЛАТЫЯ ПЯСКІ»

ДОБРАГА ШЛЯХУ!

Выйшаў першы ну... шматтыражнай газеты «Го... мельскі універсітэт».

Сярод матэрыялаў, зме... чаных на яго старон... шмат віншаванняў, арты... рэктара універсітэта А. І... лага, у якім гаворыцца ... асаблівасцях новага на... чальнага года, аб канкрэтн... задачах. У падборцы «З... ёмцеся — першакурсн... расказваюць аб сабе ... рашнія абітурыенты. Зме... чан таксама фотарэпар... аб студэнцкім працоўн... семестры, артыкул сакрат... ра камсамольскай арганіз... цыі універсітэта І. Эсмант... віча «Зверяючы жыццё ... Ільічу» і шмат іншых цікав... матэрыялаў.

Рэдакцыя газеты «Бел... рускі універсітэт» горача ... сардэчна віншуе калект... Гомельскага універсітэта ... пачаткам новага навучальн... га года, а новай студэнцк... газеце жадае творчых по... пехаў і шчырай любві чыт... чоў.

Добрага вам шляху, сяб... ры!

З БАЛГАРСКАГА

АФАРЫЗМЫ

● Губляць што-небудзь — гэта не самае вялікае зло на свеце. Горш, калі нам ужо няма чаго губляць.

● Сумленнаму не пашкодзіла б такая якасць, як смеласць,—для таго, каб супрацьстаяць несумленнасці.

● Давяраецца той, хто паважае самога сябе.

● Людзі стануць лепшымі, калі ты спачатку ліквідуеш не іх, а свае ўласныя недахопы.

Донча ХРЫСТАЎ.

● Атупеў, таму што думаў толькі аб тым, каб як-небудзь праславіцца дасціпным.

● Яна так была зачаравана сваім профілем, што нават у час агляду ў рэнтгенолага станавілася толькі ў профіль.

● «Справа ўпрыгожвае чалавека»—гаворыць балгарская прымаўка. Ці азначае гэта, што справаводы самыя прыгожыя?

● Адчуў сябе такім жа лішнім, як ноты ў руках спявачкі, што спявае на сцэне.

Слаў ДЭСІСЛАВАЎ.

МІНІЯЦЮРЫ

АМБІЦЫЯ

— Чаму ты ўсё рыешся пад зямлёй? — спыталі ў крата.

— Раблю пагоркі, каб зацяніць сонца.

ПРЫЧЫНА

— Чаму ты не пішаш літары як патрэбна? — спыталі першакласніка.

— Я буду паэтам і хачу мець свой уласны почырк,— сур'ёзна адказаў ён.

ВЯСЕННЯЯ НЕВЕРАГОДНАСЦЬ

— Дзяўчына назначыла спатканне тром мужчынам у адным і тым жа месцы. Яны прыйшлі і завялі размову:

— Яна мяне выбера. Я пакатаю яе на матацыкле,— сказаў адзін.

— Глупства. Я адвязу яе на маім «Мерседэсе» на мора. Якая дзяўчына выбера матацыкл, калі ёсць легкавая машына? — заявіў другі.

Трэці сарамліва маўчаў.

Дзяўчына прыйшла. І пайшла з трэцім.

Ён чакаў яе з букетам фіялак...

Волен СТЭФАНАЎ.

Альберт ДЭКАЛО.

ГУСИНЫЕ ЗАСЛУГИ

Для животин
наиполезнейших коров
Построили коровник будь
здоров—
Высокий и просторный и
при этом
С водой и светом.
Но день спустя коровы
вдруг узнали,
Что их коровник... гуси
оттягали.
—В чем вас, гусей, таится
сила?—
Корова, гуся повстречав,
спросила.—
Ведь из-за вас лишили
крова нас!
Что за великие заслуги, гусь,
у вас?
Гусь нагло гоготнул,
шагнув по грязи:
— Связи!

Пераклад
І. ВАРАБ'ЕВАЙ.

Студэнцкія будні

Як звычайна, з першых дзён верасня вялікая армія студэнцкай мо... дзі выязджае ў сёлы рэспублікі, каб дапамагчы калгасам і саўгасам ... раць ураджай бульбы. «Сельская эпапея» — гэта не толькі праца на ... лі, гэта лепшая пара для згуртавання моцнага студэнцкага калекты... гэта новыя знаёмствы, вясёлыя песні і, вядома, цудоўны настрой. Ц... таму так ахвотна выязджаюць на калгасныя палі і студэнты наш... універсітэта!

На здымку: перад дарогай на сяло.

Фота **М. Нечыпарэн...**

ДАРАГІЯ СЯБРЫ, ЧЫТАЧЫ НАШАЙ ГАЗЕТЫ!

Мы з вамі ўступілі ў новы навучальны год, знамянальнай падзеяй якога будзе святкаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. Да гэтага юбілею ў студэнцкіх групах, на факультэцкіх і агульнауніверсітэцкіх кафедрах, у даследчых лабараторыях і вучэбных кабінетах рыхтуюцца своеасаблівыя рапарты працоўных спраў.

Грамадскія арганізацыі універсітэта, спартыўныя і мастацкія калектывы адзначаць дзень нараджэння Ільіча цікавымі мерапрыемствамі і новымі дасягненнямі. Калі расказаць як можна паўней аб гэтым шматгранным універсітэцкім жыцці, атрымаецца цудоўны летапіс юбілейнага года. Гэта будзе дастойная старонка ў кнізе гісторыі старэйшай навучальнай установы рэспублікі, якая ўжо рыхтуецца да свайго 50-годдзя. Дык давайце разам пісаць расказ аб нашым жыцці на старонках сваёй шматтыражнай газеты!

Мы запрашаем вас, студэнты і выкладчыкі, аспіранты і лабаранты, супрацоўнікі і інжынеры, прыняць самы актыўны ўдзел у выпуску кожнага нумара газеты. З вашай дапамогай мы зможам ахапіць шырокае кола пытанняў, зрабіць больш цікавай тэматыку, узбагаціць жанры газетных выступленняў.

Пішыце нам аб хвалюючых вас падзеях, аб зацікаўленасці навукай, аб педагагічным майстэрстве настаўнікаў моладзі, аб куратарах, якія сталі сапраўднымі сябрамі студэнтаў, аб праяўленнях дружбы і калектывізму — выдатных рысах савецкай моладзі. Раскажыце аб таварышах і настаўніках, чыё жыццё служыць дастойным прыкладам.

Узбагаціць газету замалёўкі і нарысы аб нашых вучоных, аб студэнтах-выдатніках, аб майстрах сваёй справы ў любой галіне дзейнасці.

Выкладчыкаў старэйшага пакалення мы просім падзяліцца ўспамінамі аб памятных днях у жыцці універсітэта. Магчыма, у каго-небудзь у асабістых архівах захаваліся цікавыя фатаграфіі і дакументы, якія маюць гістарычную каштоўнасць. Іх публікацыя дапамагла б больш яскрава ўявіць, у якіх умовах ствараўся і мужнеў наш універсітэт.

Аўтарскія крытычныя матэрыялы дапамогуць нам змагацца з недахопамі, дабівацца лепшай арганізацыі вучэбнай, навуковай і выхаваўчай работы.

Памятайце: газета чакае вас, як чакаюць яе дапытлівыя чытачы. Яна можа стаць вашым лепшым сябрам.

РЭДКАЛЕГІЯ

РАСПАЧАЛАСЯ ПА... ПІСКА НА ГАЗЕТЫ І Ч... СОПІСЫ НА 1970 ГО... МЫ СПАДЗЯЕМСЯ, ШТ... КОЖНЫ СТУДЭНТ УН... ВЕРСІТЭТА СТАНЕ ПА... ПІСЧЫКАМ СВА... ШМАТТЫРАЖНАЙ ГА... ЗЕТЫ «БЕЛАРУСКІ УН... ВЕРСІТЭТ».

Згубленыя студэ... білет і заліковую кні... за № 672655, выдадзе... БДУ імя У. І. Леніна ... імя Петуха Анатоля У... дзіміравіча, лічыць ... сапраўднымі.

Рэдактар А. НІКО...